

Homo-forbønn: Hva er problemet?

Av Øivind Benestad

Fædrelandsvennen hadde fredag 19. juni en stor og informativ reportasje om konfliktene som er skapt i en del menigheter på grunn av forbønns gudstjenester for likekjønnede par. Reportasjen var et godt stykke journalistisk arbeid, men fortjener likevel noen kommentarer.

I reportasjen blir konfliktens kjerne og årsak nesten konsekvent omtalt som "forbønn" for likekjønnede par. Utifra denne beskrivelsen vil trolig mange lesere spørre: Hva er problemet med å be for likekjønnede par? Kan ikke en prest be for hvem som helst, uansett hvilken livssituasjon de er i? Svaret er selvsagt Ja.

Saken er imidlertid at "forbønn for likekjønnede par" ikke er en enkel liten forbønn der presten ber for paret. Det handler tvert imot om en gudstjeneste som til forveksling likner et bryllup, med gjester og forlovere, skriftlesning og bønner, tale, salmer og velsignelse.

I forslaget til liturgi for en slik gudstjeneste, som tre Kristiansands-prester presenterte tidligere i år, blir de to kvinnene eller mennene konsekvent omtalt og tiltalt som "ektepar" og "ektefolk". Før paret kneler på alterringen, sier presten: "Etter deres ønske vil vi i dag be for dere og stille deres ekteskap inn under Guds velsignelse."

Forbønns gudstjenesten fungerer altså som en kirkelig aksept og velsignelse av likekjønnede forhold som sanne ekteskap etter Guds vilje. Det er dette som svært mange i kirken ikke er enig i. Vi mener at ekteskapet ikke er en sosial konstruksjon eller en menneskelig oppfinnelse, som politikere og prester kan omdefinere etter eget for godtbeholdende. Ekteskapet er tvert imot en skaperordning etablert av Gud.

Problemet med forbønns gudstjenestene, og teologien som de bygger på, er altså at de kolliderer med Bibelens lære om ekteskapet som et samliv mellom mann og kvinne, der barn er en naturlig og mulig frukt av samlivet. Denne bibelske forståelsen av ekteskapet ble bekreftet av et nesten enstemmig bispemøte så sent som i 2007, og også av et overveldende flertall i Kirkemøtet og Lærenemnda samme år.

Når mange prester og menighetsråd i Kristiansand nå ønsker å innføre bryllupsliknende gudstjenester for likekjønnede par, beskriver reportasjen godt den fortvilelsen som mange kjenner på. De fortviler ikke fordi de har noe imot medmennesker med homofile eller bifile følelser, eller fordi de ønsker å stenge dem ute fra det kristne fellesskapet. Tvert imot ønsker de dem alt godt. Men de sørger over at prester, biskoper og menighetsråd aktivt bryter med grunnleggende skaperordninger og klare bibelske bud. At den kjønnsnøytrale ideologien i tillegg inneholder planlagt farløshet og morløshet som en integrert komponent, gjør saken enda mer alvorlig for dem.

Bibelen sier at Jesus kom med nåden og sannheten. Det bør også være idealet vårt. Ikke bare nåde, men nåde kombinert med sannhet. Det dreier seg om å bygge broer av nåde, og å trekke grenser av sannhet.